
Mikołajki

Święty Mikołaj i Mikołajki

Mikołajki to tradycyjna, polska nazwa święta ku czci świętego Mikołaja, biskupa Miry, obchodzonego 6 grudnia w katolicyzmie i prawosławiu.

Do XIX wieku był to na ziemiach polskich dzień wolny od pracy.

Zwyczaj Mikołajek polega na wzajemnym obdarowywaniu się prezentami. W wielu krajach o obrzędowości chrześcijańskiej tradycja prezentów wiąże się raczej ze świętami Bożego Narodzenia.

Święty Mikołaj żył na przełomie III i IV wieku na terenie dzisiejszej Turcji. Najprawdopodobniej **Mikołaj** urodził się w bardzo bogatej i pobożnej rodzinie. Był jednakiem, który odziedziczony majątek po rodzicach postanowił rozdać potrzebującym, m.in. wrzucając biednym dzieciom prezenty przez okno.

Jako młody człowiek Mikołaj został biskupem Miry. Mieszkał tam do samej śmierci, czyli około 342 roku.

Jak wykazała ekspertyza jego grobu, Mikołaj umarł dokładnie szóstego grudnia.

Święty Mikołaj zapoczątkował zwyczaj bezinteresownego obdarowywania innych prezentami.

Odtąd dorośli mężczyźni 6 grudnia przebierali się za biskupa i wręczali podarki.

O ile prawdziwych wiadomości o Mikołaju zachowało się niewiele, to już legend i mitów związanych z osobą świętego całkiem sporo.

Będąc dzieckiem Mikołaj wyróżniał się swoją pobożnością i dobrocią wobec bliźnich. Będąc już dorosłym człowiekiem, Mikołaj dzielił się swoim bogactwem z wszystkimi potrzebującymi, a z pomagania innym nie zrezygnował również, gdy został już mianowany na biskupa. Wstawił się rozdaniem całego swojego majątku ubogim.

Święty Mikołaj jest również patronem marynarzy, żeglarzy i rybaków.

Zgodnie z legendą, podczas jednej z pielgrzymek do Jerozolimy rozpętała się burza. Pielgrzymi zaczęli prosić biskupa o wstawiennictwo u Boga. Kiedy święty Mikołaj spojrzął w niebo i zaczął gorliwie się modlić, burza ustała, nikt nie stracił życia.

We współczesnej tradycji europejskiej **Mikołaj** znany jest przede wszystkim jako przyjaciel dzieci, który co roku obdarowuje najmłodszych wspaniałymi prezentami. Oprócz Mikołajek w Polsce istnieje również **tradycja „Gwiazdki”** (w zależności od regionu również „Aniołka”, „Dzieciątka”), a więc prezentów pod choinkę. Zwyczaj ten stał się częścią obrzędów kolacji wigilijnej.

Każdego roku przed Bożym Narodzeniem dzieci z całego świata piszą listy do św. Mikołaja z prośbą o wymarzone prezenty. Listy adresowane są do Laponii, Szwecji albo na biegun północny. Czasami dzieci piszą tylko „do Świętego Mikołaja”, wierząc, że list dojdzie do adresata. Z osobą św. Mikołaja wiąże się wiele legend. W Skandynawii narodziła się legenda, że św. Mikołaj w wigilię Bożego Narodzenia przybywa na Ziemię i roznosi prezenty wszystkim dzieciom na świecie, podróżując magicznymi saniami zaprzężonymi w renifery.

Na przestrzeni wieków Święty Mikołaj zmieniał swój wygląd.

Dawniej był to poważny, pełen godności biskup, który chodził w ceremonialnych szatach kościelnych, z mitrą na głowie, trzymający w dłoni pastorał.

Dzisiaj Mikołaj ubiera się na czerwono, nosi gruby płaszcz obszyty białym futrem, na głowie ma czerwoną czapkę z pomponem, a na plecach dźwiga wielki worek wyładowany po sam brzeg prezentami.

W czytaj więcej- Wiersze na Mikołajki

Wiersze na Mikołajki

„Czekając na Mikołaja”

Na czubku choinki gwiazda złota
Niech zabłyśnie piękna, duża!
By Święty Mikołaj idąc
Zobaczył ją aż z podwórka
Zaświecimy lampek tuzin
Niech choinka pięknie świeci
Niech święty Mikołaj widzi
Że czekają grzeczne dzieci.

„Drogi Mikołaju”

Drogi święty Mikołaju
Przybądź do nas, bo już czas.
Wszystkie dzieci Cię kochają

i serduszka biją nam.

Tu w przedszkolu wielu dzieciom
serca biją niby młot.
Nie pozwól nam długo czekać,
bo nadchodzi ciemna noc.

„Gdzie jest Mikołaj?” Dorota Gellner

... A daleko, daleko,
gdzie się kończy podwórko,
za tajemniczą bramą,
za oszronioną furtką
czekają białe sanie
z brodatym Mikołajem,
i już zimową gwiazdę
na niebie ktoś zapalił.

„Mikołajki” Dorota Gellner

W kapeluszu ze wstążkami biegnie Zima ulicami.
W srebrnych dłoniach ma koszyczek, a w koszyku mnóstwo życzeń.
- Dokąd biegiesz, zimo biała?
- Do każdego Mikołaja!
Do tych zwykłych i Tych Świętych – wszystkim dzisiaj dam prezenty.
- A jakie? - Lukrowaną laseczkę, czapkę ze szklanym dzwoneczkiem,
jeden lodowy kwiatek, brodę z cukrowej waty ...
- I co jeszcze?
- Pomponik niebieski, kota, co cicho mruczy,
trzy oswojone bajki – dla wszystkich Mikołajów - Mikołajki.

„Mikołajowy worek” M. Terlikowska

Mikołajki mogą być jak z bajki...
Dla każdego!
Dla Tomka, dla Majki,
Dla Agnieszki, dla Piotrka, Łukasza...
Więc uwaga!
Dziś Mikołaj zaprasza!
Już jest!
Z workiem!
A w worku – prezenty.
Ciężko...
Pewnie się zmęczył nasz święty...
Kto pomoże?
Spójrzcie, ktoś podbiega!
Nasz Miś!
Mały, kochany kolega.
Podparł worek łapkami, ze hej!
-Mikołaju, czy teraz ci lżej?

„Mikołaj”

Idzie, idzie święty z nieba.
Oto jest wśród nas.
Witaj święty Mikołaju.

Witaj, witaj nam.

Dobry, święty Mikołaju
Wszystkie dzieci Cię kochają.
Usiądź sobie między nami.
Obdarz dzieci prezentami.

Cały długi rok czekamy.
Cieszymy się wszyscy.
Chcemy Ciebie tu przywitać
w dzień tak uroczysty.

Przyszedłeś dziś do nas
zmęczony z długiej drogi.
Taki radosny, uśmiechnięty,
choć bolą Cię pewnie nogi.

Wszyscy Cię dzisiaj
serdecznie witamy.
Tobie też wesołą piosenkę
zaraz zaśpiewamy.

„Prezent dla Mikołaja” D. Gellner

A ja się bardzo, bardzo postaram
I zrobię prezent dla Mikołaja.
Zrobię mu szalik piękny i nowy,
Żeby go nosił w noce zimowe.
I żeby nie zmarzł w szyję i w uszy,
Gdy z burej chmury śnieg zacznie prószyć.
Niech się ucieszy Mikołaj Święty,
Tak rzadko ktoś mu daje prezenty.

„Szósty grudnia” Halina Szal

6 grudnia - jak dobrze wiecie,
Święty Mikołaj chodzi po świecie.
Dźwiga swój worek niezmordowanie
I każde dziecko prezent dostanie.

Dla Asi ma piłkę, dla Bartka - sanki
i figurówki dla Zuzanki.
Kasi książeczkę da z obrazkami
i lalkę Barbie z ubrankami.

Dla Krzysia ma czapkę i rękawiczki,
Bliźniaczkom z Płocka da dwa szaliczki.
a dla Jędrusia z Zakopanego
ma narty i piękne klocki lego.

A kiedy rozda już prezenty,
Wraca do nieba uśmiechnięty.
Choć może czasem przykro świętemu,
że nikt prezentów nie daje Jemu.

„Święty Mikołaj”

Jedzie święty Mikołaj
Białą brodą świeci
Worek z prezentami
Ma dla grzecznych dzieci
Po śniegu, po białym
W zwinne renifery
Wspaniałym zaprzęgiem
Pędzi w dwójki cztery
Jedzie święty Mikołaj
Z dalekiej północy
Od wioski do miasta
Pędzi w środku nocy